

بررسی اثرات هورمون پگلوبوترازول بر روی صفات رویشی و زایشی

بادام رقم مامایی

یداللهی، عباس، کاظم ارزانی و علی وزوایی

دانشجوی دوره دکتری، استادیار علوم باغبانی دانشگاه تربیت مدرس و استادیار گروه علوم باغبانی دانشگاه تهران

ایران یکی از خاستگاه‌های اصلی بادام محسوب می‌شود و به لحاظ داشتن شرایط اقلیمی مناسب، دارای پتانسیل بالایی در تولید این محصول می‌باشد. کشت این درخت در خاکهای حاصلخیز با مشکلاتی همچون رشد رویشی بیش از حد و کاهش تولید میوه همراه است. به منظور بررسی اثرات هورمون بکلوبوترازول بر روی صفاتی مانند آب نسبی برگ، TCSA، درصد تشکیل جوانه‌های گل و رشد شاخه‌ها در فصل جاری و تغییر در زمان گلدهی، آزمایشی در سالهای ۸۱-۸۰ در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی شامل ۴ تیمار و ۵ تکرار در باغ امامیه شهرکرد انجام شد. تیمارها شامل ۴ سطح $T_1=0$ ، $T_2=0/25$ ، $T_3=0/75$ ، $T_4=1/25$ فرم ماده موثره بکلوبوترازول به ازای درخت و تکرارها شامل درختان هم سن و یکسان بادام رقم مامایی بودند.

نتایج نشان داد که بکلوبوترازول در سال اول تاثیر معنی‌داری بر روی RWC نداشت ولی باعث محدودیت TCSA و کاهش رشد رویشی شاخه‌ها در فصل جاری شد، در سال دوم تیمارهای T_2 و T_4 باعث تاخیر در شکوفایی گلها شدند ولی اثر تیمار T_2 و شاهد یکسان بود. اگر چه میزان تشکیل جوانه‌های گل تحت تاثیر هیچ کدام از تیمارها قرار نگرفت، ولی

درصد نسبت اولیه و نهایی میوه با کاربرد پکلوپوترازول افزایش یافت. میزان ازت برگ در تیمارهای پکلوپوترازول در مقایسه با شاهد افزایش معنی‌دار داشت ولی در میزان پتاسیم و فسفر برگ با شاهد تفاوتی دیده نشد.